

РЕШЕНИЕ

№ 3802

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3161** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Инспекторат към Висшия съдебен съвет, чрез упълномощен процесуален представител, срещу Решение № 20035046 от 06.02.2021 г., постановено по нах дело № 20515/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 31/31.10.2018 г., издадено от главния инспектор на ИВСС, с което на Д. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., на основание чл. 408а, ал. 1 ЗСВ, за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

Касаторът претендира неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон. Неправилно решаващият състав на въззивния съд бил приел, че се касае за маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН нарушение. Поддържа, че от обективна и субективна страна нарушението е безспорно установено, като времето на забава – 1 ден, не може да се приеме за незначително, поради което и конкретното нарушение не следва да се квалифицира като маловажно такова. В случая не се сочели конкретни обстоятелства, на които да се дължи забавянето, нито са налице извинителни причини, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Сочи се съдебна практика на ВАС по приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Претендира

се отменя на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответник по касационната жалба поддържа становище да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въззивния съд не е допуснал нарушение на материалния закон, като е приел че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН.

При анализ и преценка на събрания в хода на административнонаказателното производство и в хода на съдебното следствие пред въззивния съд са събрани необходимите доказателства, въз основа на които, въззивният съд е извел фактическа обстановка, която настоящият съдебен състав намира за правилно установена, поради което счита, че не е необходимо да я повтаря.

Действително, извършеното нарушение е формално и за съставомерността му не е необходимо да е настъпил определен вредоносен резултат. Такъв може да настъпи, но това не касае съставомерността на нарушението. При определяне дали един случай е маловажен, следва да се вземат предвид не само степенята, в която се засягат отрицателно дадени обществени отношения, но и поведението на субекта (както АНО сочи – първо нарушение по ЗСВ), условията, при които е извършено нарушението, тежестта на самото нарушение, мотивите (недоказани и неустановени) за извършването му, както и други фактори, които са необходими за обективна оценка дали е налице маловажен случай или не.

По силата на чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ съдиите, прокурорите и следователите подават пред Инспектората към Висшия съдебен съвет декларация от две части за имущество и интереси. Съгласно чл. 175в, ал. 1, т. 2 тази декларация се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година. Безспорно е установено, че декларацията за 2017 г. е подадена по пощата с пощенски плик с дата на пощенско клеймо 16.05.2018 г. със закъснение от 1 /един/ ден. Касаторът не оспорва това обстоятелство. В конкретния казус, лице, длъжно да подаде определена декларация не я е подало в законоустановения срок. АНО е обсъдил възражението на ответника, като не дискредитира доказателствата – декларацията е изготвена в срок, предадена на куриер по месторабота на нарушителя, за да се ползва служебната поща и експедирана като пощенска пратка на 16.05.2018 г.

В случая деянието се характеризира със значително, по мнение на съдията докладчик, изключително ниска степен на обществена опасност. Закъснение от няколко астрономически часа след изтичане на срока за подаване на декларация е незначително и като нарушение и като време на закъснение, още повече, че не следват никакви вреди за никого. АНО не отрича възраженията на наказаното лице, но

формализира НП с изтичането на законово определения срок. Редът и сроковете за подаване на имуществените декларации пред ИВСС от магистратите е регламентиран в императивен порядък, а неспазването им е скрепено със съответните санкции. Това е било известно и на ответника по касационната жалба, като се установява от приложеното от нея възражение и доказателства. От страна на ответник задължението за подаване на декларация е изпълнено в законовия срок, а физическото изпращане на декларацията на следващия ден, не означава виновно извършено нарушение. Ето защо в конкретния случай нарушението може да бъде определено за маловажно такова, както е преценено от СРС.

В рамките на дължимата проверка по чл. 218 АПК настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е правилно. Не е допуснато нарушение на материалния закон, законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН; по този начин се постига превенция по отношение на нарушителя, без да бъде ненужно репресиран.

Всичко това дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че макар нарушението на ответника формално да покрива от обективна, не и от субективна страна, предвид неустановената форма на вина, състава на вмененото нарушение, следва да се приеме за маловажно такова и съответно да не се наказва.

Поради това XX касационен състав на АССГ счита, че в конкретния случай административно – наказващият орган, след като е констатирал фактите, е следвало да приеме, че става въпрос за маловажен случай и да не налага административно наказание, а само устно или писмено да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение, за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. В случая обществена опасност няма.

Съгласно задължителното за съдилищата Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, административно – наказващият орган следва да приложи чл. 28 от ЗАНН. В случая става въпрос за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Според върховните съдии преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол и когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на Наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В съответствие с обстоятелствата по допуснатото нарушение, липсата на установена субективна страна на нарушението, което е задължителен реквизит на НП, касационен състав приема правните изводи на СРС за правилни.

Решението на въззивен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20035046 от 06.02.2021 г., постановено по нах дело № 20515/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.